

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312226720/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

ham lige ind paa Øjelaagene; hvis jeg ikke netop var en Dreng, som kun bryder sig om sin egen Verden, hvis jeg var en trediveaarig Mand med altruistiske Følelser, bøjede jeg mig forover og trak det sagte til for ham.

Men nu kaster jeg blot et hurtigt Blik paa de andre Medrejsende, der læser Aviser saa det knitrer, ser med Velbehag op til Haandkoffert, Taske, Paraply og Stok over mit Hoved og tænder en Cigar — ligesom i sin Tid.

Lokomotivrøgen breder sig over Markerne i Solen, Huscne er hvide, Trægrupperne spredte, det hele faar mig til at smile, som naar et gammelt Refrain kommer op i ens Erindring.

Jeg sætter mig til Rette med den Fornemmelse, man kender fra om Aftenen, naar man strækker sig i sin Seng og føler Dagen svinde af ens Minde: bag mig ligger noget, jeg knap engang længere husker, foran mig gyldne Uger, over hvilke jeg er Suveræn. Jeg kan ødsle med min Tid, sove den op, om jeg har Lyst til det, drive den hen eller feberagtig benytte den til Indtryk, hvor jeg lader det ene jage det andet. Jeg kan tale med Mennesker og gaa fra dem igen, søge dem op og gemme

mig blandt lutter Fremmede for dem, de er blot et eneste stort Theater for mig med uendelig mange Scener og glimrende Maskineri.

Jeg gik engang med en Ven over Kongens Nytorv og saae Folk strømme ind i Theatret. «Det er mig saagu ikke muligt at begribe,» sagde han, «hvorfor Folk behøver at give de mange Penge ud for at se nogen daarlig Komedie; de kan jo bare sidde paa en Café og drikke en Bajer, gaa paa de gratis Pladser i Rigsdagen, besøge deres Familie eller stille sig op i Gadedøre, ingen Skuespillere i Verden agrerer dog saa godt som de Mennesker, de ser foran sig.» Manden har Ret; der er kun det i Vejen, at vi til daglig Brug med Interesser, Forhaabninger og Ønsker selv er midt inde i Komedien; vi kan ikke se den, fordi vi spiller med i den og kun saa yderst faa af os lever i en Verden for sig selv. Det var det, vi alle gjorde i Drengesaarene, hvor hver en Ting i de Voksnes Liv var noget mærkeligt, vidt forskelligt fra vort eget, som vi, nysgerrige og spændte, bekigede og undersøgte paa alle Kanter. Og det er det, vi kan komme til igen, naar vi rejser ud paa den